

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioan. Crombecii Societatis Iesv Presbyteri De Studio
Perfectionis Libri Dvo**

Crombecius, Johannes

Mogvntiæ, 1614

Index Capitvm

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51132)

INDEX CAPITVM LIBRI PRIMI.

- I. NVM Deum omni ex parte esse perfectum. pag. 1.
- II. Deum esse Perfectionis exemplar. 11.
- III. Homines amulari Perfectiones Dei admittendas; eas vere qua ad imitationem proposita sunt, auersari. 21
- IV. Deum esse Perfectionis auctorem. 33
- V. Opportunitates Perfectionis adipiscende à Deo hominibus plurimas offerri. 50
- VI. Etsi Dei perfecta sint opera, nihil tamen nasci perfectum, sed omnia accessione ac profectu indigere. 71
- VII. Ut omnia imperfecta diuina ordinatione orientur; ea ipsa tamen ad augmentum Perfectionis, assurgere, hominique profectum in spiritu suadere. 87
- VIII. Profectus spiritualis suadetur exemplo Iosephi Patriarcha. 95
- IX. Idem profectus & accretio suadetur testimoniis sanctorum Patrum. 102
- X. Plurimum adiumento esse acquirenda Perfectioni, Temperamenti & Complexionis bonitatē. 112
- XI. Valetudinem corporis, animique sanitatem, magno profectio esse studioso Perfectionis. Quid Temperamentum, & eius partes. 123
- XII. Mores animi sequi Temperamentum corporis. 141
- XIII. Deteriorem Complexionem eiusque vicia
Pag.

INDEX CAP.

Perfectioni acquirenda remoram ac impedimenta plurima obicere. 148

XIV. Passiones animi à Complexione prava factas immoderatiores, Perfectione quaerenda esse impedimento. 159

XV. Deum ab hominum Temperie aut Complexione, vt aliquem perficiat, non dependere; sed eius gratia pessimum quemq; optimum posse euadere. 167

XVI. Abundanti gratia Complexionem deteriorem restaurari, exemplis declaratur; hominem tamen non omnino passionū oppugnatione liberari. 176

XVII. Vulnere ac morbos animi, nisi per gratiam Mediatoris sanentur, Perfectionem excludere. Primum vulnus explicatur. 188

XVIII. Ponuntur alia tria animi vulnera. 203

XIX. Explicantur vndecim animi morbi. 211

XX. Gratia Mediatoris IESV Christi hominis vulnera morbosq; restaurari, & ipsum Perfectionis studio aptum idoneumq; postliminio reddi. 224

XXI. Hominis superiores potentias gratia Mediatoris IESV Christi ad diuinas operationes restaurari. 241

XXII. Animam hominis, tum in ipsa essentia, tum in potentiis, nobilissimis gratia ornamentis illustrari. 252

XXXIII. Inordinationem potentiarum inferiorum auxilio gratia Christi reparari. 266

XXIV. De quadruplici hominis vita, naturali, peccati gratia, & aeterna. 288

XXV. vitam peccati immanem esse tyrannidem. 299

XXVI. Vitam spiritualem seu gratia & dici &

2

vero

INDEX

vero moueri debere à Spiritu, eodemque ab aliis discerni. 316

XXVII. Quae sit vera vita. 339

XXVIII. Eam veram esse vitam, quae beata est, eandemque in Dei comprehensione consistere, ex qua bona omnia profluunt, quae animam satient. 356

XXIX. Vitam beatam eam demum solam esse, quae aeterna sit: eandemque esse finem vltimum, virtutis ac Perfectionis premium. 373

XXX. Perfectionem non consistere in Dei Inactione in anima nostra essentiam delapsa, omni humana actione exclusa: amorem etiam concupiscentia non esse Perfectionem. 387

XXXI. Perfectionem in Caritate consistere. 411

XXXII. Caritatem esse beatitudinem, ac proinde Perfectionem: quod itidem allatis octo eiusdem insignibus ac titulis probatur. 455

XXXIII. Quae caritas iueicio sanctorum Patrum sit Perfectio. 457

XXXIV. Quibus operibus Perfectio acquiratur. 476

XXXV. Solum Caritatis virtutumque insusarum operibus Perfectionem posse acquiri. 496

XXXVI. Singulis bonis operibus in hoc mundo, & quidem illi, reddi à Deo suam mercedem. 517

XXXVII. Proponuntur industria octo, quibus gratia, virtutes, ipsaque Perfectio egregie augeantur. 526

XXXVIII. Quanta merces singulis operibus reddatur, & quot gradibus gratia ac virtutes augeantur. 542

LIBRI SECVNDI.

L. **D**EVUM ubique esse praesentem, intueri omnia, perficere ac operari. 561

CAPITVM.

II. Numinis presentis considerationem non modo peccatoribus esse necessariam, sed & iustis, ac Perfectionis studiosis. 570

III. Presentia diuina conspectum non solum mentis conceptione constare, sed à voluntate & affectu maxime pendere. 587

IV. De septem fructibus eximiis, è diuini Numinis presentis memoria prodeuntibus, tres explicantur: cognitio sui, Dei clarior notitia, ac letitia spiritalis. 594

V. Proponuntur duo alii fructus quos diuina presentia memoria producit: timor & humilitas. 602

VI. Reliqui duo fructus qui ex presentia diuina conspectu colliguntur: nempe compositio morum, totiusq; hominis externi; ite vltimus, anonymus. 609

VII. Ex trib. generalibus existentia Dei in reb9, per essentiam, presentiam, & potentiam, eruuntur alii particulares. 620

VIII. Tres modi concepta presentia diuina per essentiam. Primus est, Deum non esse animam mundi, sed quid nobilius per omnia diffusum. Secundus, esse lumen quoddam immensum, omnia penetrans. Tertius, tanquam Oceano omnia in ipso contineri. 625

IX. Quartus modus presentia Dei per essentiam in omnibus rebus existentis: cernendum esse Deum in creaturis operantem. 645

X. Adfertur quintus, sextus, & septimus modus presentia diuina; nempe memoria quatuor nouissimorum, timoris Domini & praeceptorum eius, ac passionis Christi. 662

XI. Modus octauus, nonus, & decimus concepta presentia Dei, per intellectum ex Regio apparatu in
*** 3 coeli,

INDEX

caelis, variis figuris per imagines, visa fide in sacra-
sancta Eucharistia. 674

XII. Modus undecimus voluntati proprius, qua
intime templum Deo colendo, sua quieti, tumultibus
hostiumq; iniuriis arcendis, construit; sanctis Patri-
bus familiaris. 686

XIII. Modus duodecimus, quo nobis in stadio De-
um e caelis pugna nostra Agonothetam proponimus;
& decimus tertius, quo diuino Numini omnia opera
nostra quasi iungi sacrificio consecramus. 701

XIV. Exponitur modus decimus quartus, quo
Deus per potentiam praesens conspicitur; addita regu-
la generali, qua omnibus modis seruiat. 713

XV. Quae inuent ad memoriam praesentiae diuinae
conseruandam; ac in primis Aspiraciones breues ad
id admodum esse idoneas. 721

XVI. Aspiracionum fontes ponuntur undecim;
adhibitis formulis ex Scriptura sacra, sanctisque Pa-
tribus. 727

XVII. Orationes laculatoria ponuntur singulae
singulis operibus opportuna. 739

XVIII. Oratio mane recitanda, constans hisce
partibus: oblatione, adoratione, gratiarum actione,
protestatione, omniumq; pene virtutum exercitio. 746

XIX: De triplici examine, vno generali. secun-
do particulari, eoque duplici: quorum altero vitiosa
actiones coercentur, altero prauis habitus euelluntur,
virtutesque inseruntur. 765

XX. Examinis generalis necessitas, utilitas, &
partes. 763

XXI. Examinis particularis nomen, vsus, ac con-
ditiones. 776

XXII. Formula examinis particularis 785

CAPITV M.

XXIII. De altero examine particulari, quo virtutes
offi habitus euelluntur, virtutes vero inseruntur: quod
Negotiationis spiritualis appellatur. 792

XXIV. De causis Negotiationis spiritualis, & pri-
mum quidem de materia eius subiecta. 801

XXV. De causa finali Negotiationis spiritualis,
nempe spirituali lucro; de qua causa eiusdem efficien-
te: additis aliquot praeceptis, quibus feruor & conatus
noster excitetur. 809

XXVI. Negotiationis spiritualis causa formalis
explicatur; cum industria prima qua est recta inten-
tio, & ab aliis intentionibus duabus distinguitur. 821

XXVII. Industria secunda: prauos habitus du-
plici ratione destruis, virtutes multiplicatis actibus
augeri. 839

XXVIII. Industria tertia: actus internos ad
Negotiationem spiritualem promouendam externis
prestare; hos tamen internis subinde plurimum vsui
ac subsidio esse. 852

XXIX. Industria quarta: actus exteriores Nego-
tiationis spirituali non modo vtiles esse, sed etiam ne-
cessarios. 866

XXX. Industria quinta: quinque virtutum ge-
neribus potissimum prauos habitus ac passiones extermi-
nari; sed maxime vnus ex illis, caritatis, actibus. 876

XXXI. Industria sexta & septima: primum in-
ter alia Negotiationis spiritualis officia locum tenere
studium diuinae gloriae quarendae; cui plurimum opi-
tulari diuinissima Eucharistia vsus frequentior. 885

XXXII. Industria octaua: in Negotiatione spiri-
tuali rationem dati & accepti esse exigendam. Addi-
tur formula collationis spiritualis, continens Praxim
Negotiationis. 896. XXXII.

INDEX CAP.

XXXIII. Virtutes Theologicas opportunas admodum esse Negotiationi spirituali, & omnino necessarias; fidem in primis, cuius rationes in Praxi debent humanis praeponderare. 931

XXXIV. Fidei Praxis, eiusque necessitas, sanctorum Patrum auctoritate rationibusque ostenditur. 745

XXXV. Spem praeclarum instrumentum esse Perfectionis, ad difficultates magnas superandas, arduaque aggredienda. 952

XXXVI. Duo esse officia spei: alterum in sui diffidentia, alterum in Dei confidentia consistere: confidentiam vero rerum huius mundi plurimum obesse rebus praeclare gerendis. 958

XXXVII. Nimiam confidentiam perniciosam admodum esse Negotiationi spirituali; hominesque illius causa gravissima salutis pericula incurrere. 964

XXXVIII. Tacitam praesumptionem, multis incognitam, ad res magnas gerendas aditum praecludere. Quae eius indicia. 971

XXXIX. Laus diffidentiae propriae, eiusque utilitates. 981

XL. Spem; quae diffidentiam propriam complectitur, Deique nititur auxilio, difficillima quaque perumpere; & maxime ardua non modo aggredi sed etiam ad felicem exitum perducere. 992

XLI. Cum spei virtute hominem quandam omnipotentiam induere,

XLII. Formula spei exercendae, ad res maxime difficiles superandas, operaque heroica exercenda. 1017

XLIII. Exempla quadam illustria, quibus hominis in Deum confidentis omnipotentia ostenditur. 1024

DE